

Natuurlijke parels uit Bahrein

Figuur 1. Google satellietbeeld van Bahrein, net als Koeweit een klein oliestaatje, waar al 7000 jaar naar natuurlijke parels wordt gevestigd. De witte ster geeft de plek weer waar de auteur naar parels heeft gedoken en ook daadwerkelijk een parel heeft gevonden.

DOOR: HANCO ZWAAN –
NEDERLANDS EDELSTEEN LABORATORIUM
FOTO'S: ©NEDERLANDS EDELSTEEN LABORATORIUM

In deze coronacrisis, waardoor we in zwaar weer zitten, voelt het wat raar dit stuk te schrijven over een ultiem luxe product. Maar misschien is er juist nu tijd om dit verhaal te lezen. Misschien kan deze achtergrondinformatie over natuurlijke parels uit Bahrein goed gebruikt worden in betere tijden, die hopelijk weer snel aanbreken.

Wie aan natuurlijke parels denkt, denkt direct aan Bahrein (Fig. 1). Bahrein is een klein land dat aan de Arabische (of Perzische) golf ligt. Er zijn aanwijzingen dat hier al vanaf 5000 jaar v.Chr. naar parels gedoken werd.

Historisch parelcentrum

In de hele Arabische golf, langs de kust van Koeweit, Saoedi-Arabië tot Oman is naar parels gezocht, maar volgens een bron uit 1048 n.Chr. heeft Bahrein sinds het stenen

“ *Honderd oesters moeten worden opengemaakt om ongeveer één tot vier parels te vinden* ”

tijdperk altijd de beste parels gehad. Tot 1905 was de parelvisserij in Bahrein een bloeiende business met veel export naar het buitenland, bijna een miljoen parels per jaar. Na de ontdekking van olie in de Arabische golf in de jaren dertig, waarna ook de gecultiveerde parels uit Japan snel populair werden, zakte de export helemaal weg. Hierdoor werd lange tijd getwijfeld of er überhaupt nog wel gedoken werd naar natuurlijke parels. Na de Golfoorlog werd het beeld er niet beter op, maar daarna kwam een einde aan een lange periode van inactiviteit.

Nieuwe activiteit en milieu

De laatste twintig jaar is het aantal actieve duikers toegenomen tot ongeveer 3000. Ze duiken één tot vijf keer per

Figuur 2. De wateren rond Bahrein zijn in het algemeen erg ondiep. Oesterbanken komen hier al voor vanaf 2,5 meter diepte. Veel zandbanken komen droog te liggen tijdens eb, maar verdwijnen bij vloed onder water.

week, naar ondiepe oesterbanken op rotsige zeebodem tot ongeveer 20 meter diep (Fig. 2). Hierdoor neemt het aantal natuurlijke parels dat gevonden wordt toe. De duikers hebben hier een speciale vergunning voor nodig en er is een limiet aan het aantal oesters dat per keer verzameld mag worden (Fig. 3). De ambitie is om naar 5000 duikers te gaan.

Figuur 3. Met speciale toestemming van de overheid verzamelen duikers tenminste één keer per week pareloesters tot 20 meter diepte, meestal met gebruik van perslucht. Deze duiker maakte een korte verkennende duik om de oesterstand te inspecteren. In een groep van zes personen mocht één persoon per duik maximaal 60 oesters verzamelen.

Daarbij is het risico van 'overbevissing' laag. Bij het verzamelen van pareloesters die los moeten worden gemaakt van de zeebodem geldt steeds een heel oude regel: zeven tot acht maanden mag worden gedoken en de rest van het jaar niet. Daarnaast is het soort oester, *Pinctada radiata*, een zogenaamde 'invasieve soort', die zich razendsnel vermenigvuldigt. Voor het goede evenwicht van de ecologie in de kustwateren is het daarom goed dat er op deze wijze gevist wordt.

De oesterpopulatie wordt nauwlettend in de gaten gehouden omdat er ook andere mogelijk bedreigende factoren zijn. Door klimaatverandering wordt het water in de golf nu slechts eens in de zeven jaar ververs, in plaats van vroeger

eens in de drie jaar. Daarnaast is de temperatuur van het water gestegen en varen er veel schepen in verband met de olie-industrie, waarmee de kans op vervuiling is toegenomen. Dit alles zou tot gevolg kunnen hebben dat de pareloesters geleidelijk naar dieper water migreren.

Productie

De oogst is momenteel 'goed' als er een halve kg per maand wordt gevonden. Honderd oesters moeten worden opengemaakt om ongeveer één tot vier parels te vinden (Fig. 4). De pareloester in dit gebied, *Pinctada radiata*, is niet

Figuur 4. Gemiddeld moeten 50 kleine pareloesters worden opengemaakt om een (heel) kleine parel te vinden. De auteur mocht een dag ervaren hoeveel moeite het kost om significante natuurlijke parels te verzamelen. Uiteindelijk zijn 9 parels gevonden in 360 pareloesters, alle kleiner dan 3 mm.

Figuur 5. Een ronde natuurlijke parel van 2 mm, net gevonden in een schelp van Pinctada radiata. Slechts iets meer dan 5% van de hier geviste natuurlijke parels is groter dan 3 mm.

erg groot en de meeste parels zijn dan ook erg klein, 1-2 mm (Fig. 5). Een parel van 4 mm is al heel bijzonder. Van 94,4 % van alle gevonden natuurlijke parels is de diameter kleiner dan 3 mm. Het is daarom niet eenvoudig om één parelsnoer van topkwaliteit samen te stellen (Fig. 6). Dit kan soms zelfs acht tot tien jaar duren. Natuurlijke parels zijn en blijven dus uiterst zeldzaam* en daardoor hoog geprijsd. In een van de luxe winkels in Manama, de hoofdstad van Bahrein, was een mooi voorbeeld te zien van een heel goed gesorteerd collier van ronde natuurlijke parels, oplopend van 4 tot 7 mm, ongeveer 40 cm lang. Dit collier werd aangeboden voor 100.000 Amerikaanse dollars (op het prijskaartje stond 140.000 dollar).

Uitdagingen

Een van de grote uitdagingen waar Bahrein voor staat is de enorme hoeveelheid kernloze gecultiveerde parels van dezelfde grootte, die als 'Keshi parels' met name vanuit India naar het Midden-Oosten worden geëxporteerd. De Bahreinse overheid steunt de eigen natuurlijke parelindustrie door als enige land ter wereld import en export van gecultiveerde parels te verbieden. Daarnaast steunt het

een zeer goed geoutilleerd laboratorium (Danat, Bahrain Institute for Pearls & Gemstones) dat als hoofdtak heeft het onderscheiden van de natuurlijke parels uit Bahrein en 'Keshi' gecultiveerde parels uit andere gebieden.

Duurzaam en verantwoordelijk

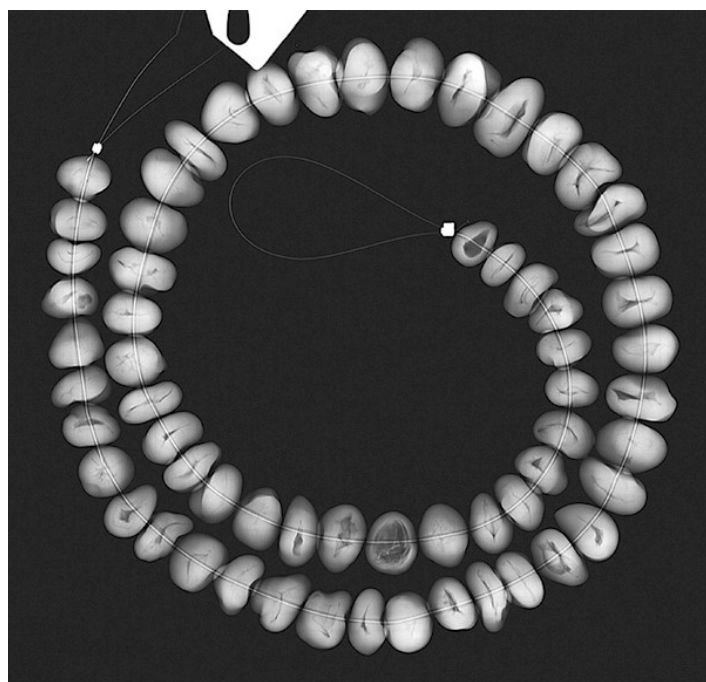
De conclusie is dat als we het hebben over duurzaam en verantwoordelijk gebruik van de natuur ('sustainable and responsible sourcing'), de parelvisserij in Bahrein daar een modelvoorbeeld van is, en dat al 7000 jaar!

Ook in Nederland zien we in het laboratorium relatief veel natuurlijke parels, ook heel kleine, en Keshi gecultiveerde parels (Fig. 7). Door nauwkeurig onderzoek met behulp van verschillende röntgentechnieken en chemische analyse dragen we ook hier ons steentje bij aan transparantie en bescherming van de natuurlijke parelmarkt.

**wat is 'uiterst zeldzaam'? Een halve kg per maand betekent slechts 6 kg natuurlijke parels per jaar uit Bahrein. Zet dit af tegen de productie in China van 1300 ton (1.300.000 kg) zoetwater gecultiveerde parels per jaar.*

Figuur 6. Zeldzaam natuurlijk parelcollier, bestaande uit 107 natuurlijke parels met een diameter variërend van 5,6 tot 6,9 mm. Recent onderzocht op het Nederlands Edelsteen Laboratorium.

Figuur 7. Karakteristieke interne structuur van kernloze gecultiveerde 'Keshi' parels, in dit geval goed zichtbaar bij röntgendoorlichting. De structuur kan in veel gevallen sterk lijken op die van natuurlijke parels. In die gevallen is diepgaander onderzoek nodig.